

somhed har gennemløst Udvælgsbetænkningen, har gennemløst denne Lov og Motivberingen til samme, vil vide, at der i alle væsentlige Stykker i Virkeligheden er fuld Overensstemmelse mellem det daværende Udvalg og det foreliggende Lovforslag, og jeg skal udtale, at jeg har den personlige Overbeviisning, at i alt Væsentligt har Udvalget løst Opgaven paa den Maade, som dengang foresvævede Udvalget som den bedste, hvis Opgaven overhovedet dengang kunde være bleven løst, hvad den ikke kunde. De enkelte Punkter ere — troer jeg — af en saadan Vigtighed og Betydning, at det turde være rigtigt, om Thinget vilde betræde den Vej at nedsætte et Udvalg — saaledes som det sidst var Tilfældet —, hvis Arbejde da paa en vis Maade vilde være betydeligt lettet ved de foreliggende Forarbejder, og som da vilde henlede sin Opmærksomhed paa de særlige Undtagelsestilfælde, som vi denne Gang have seet formulerede fra Regeringens Side. Med denne Henstilling skal jeg foreløbig standse disse Betragtninger.

Justitsministeren: Jeg skal for mit Vedkommende ikke komme ind paa en mulig Polemik mod det Udvalg, som var nedsat i forrige Samling her. Jeg troer ikke, at det har været Udvalgets Mening egentlig at føre Anke over det nævnte Udvalg; men det har været Motivberingens Mening at begrunde den Vej, som er bleven valgt i Udvalget, og da denne synes i det Væsentlige at finde ibetmindste den ærede sidste Talers Bifald, kunne vi vistnok lade det ligge, som er gaaet forud i denne Henseende. — Der blev af en tidligere ærede Taler gjort en ganske enkelt Bemærkning ved en enkelt Paragraph i dette Lovudkast, men som nærmest henhører til en senere Behandling af Sagen. Dog skal jeg her tillade mig at bemærke, at jeg ikke seer, at der egentlig er nogen Grund til at gjøre nogen særlig Undtagelse fra den ellers almindelige Regel for dette enkelte Tilfældes Skyld. Det er ikke Meningen, at man vil reservere en Ret for dem, som ere bosatte i disse Districter, til at blive tidligere myndige, men Meningen er at bibeholde den slesvigiske Lovgivning i dens hele Omfang indtil et vist Tidspunkt. Naar nu

dette Tidspunkt er sat til den 1ste April 1867 for de øvrige Dele af Lovgivningen, seer jeg ikke Grund til at undtage Bestemmelsen om Fuldmyndigheden derfra, selv om nogle enkelt derved skulde kunne erholde Fuldmyndighed tidligere. Det er dog Noget, der i alt Fald kun eengang kan skee. — Jeg beklager ikke nærmere at kunne meddele Oplysninger om, hvorledes det staaer med Sogneforstanderskabers Oprettelse i de tidligere Dele af Slesvig, som høre til de Ribe nærmest liggende Districter. Denne Sag hører ikke nærmest under min Ressort; jeg tvivler ikke paa, at det ligger min ærede Collega, som er forhindret fra at være tilstede, paa Hjerte at fremme den saameget som muligt, og at han ogsaa af de Yttringer, der ere faldne her, vil finde en fornøjet Opfordring dertil.

Rühnel: Jeg skal blot med Hensyn til den høitagtede Justitsministers Yttringer angaaende, hvad jeg udtalte om § 2 om Fuldmyndighedsalderen, tillade mig at bemærke, at en Termin, der var sat noget tidligere, vilde ophæve noget tidligere; hvad jeg anseer for at være et Onde, og at der alene af den Grund synes mig at være Anledning nok dertil.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gik man til Afstemning over Sagens Overgang til 2den Behandling, som eenstemmig blev vedtaget med 61 Stemmer.

M. Jørgensen: Jeg skal tillade mig at foreslaae, at der i denne Sag nedsættes et Udvalg, bestaaende af 7 Medlemmer.

Casse: Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (M. Jørgensen) udtalte før, at Lovudkastet, saaledes som det foreligger, i alt Væsentligt er overensstemmende med de Anstuelser, der gjorde sig gjældende i det forrige Gang nedsatte Udvalg. Han erkjendte fremdeles, at det i det Hele taget maatte anses for at være helbigt, at det havde løst sin Opgave paa en saadan Maade, som man maatte ønske, og at det er kommet til de Resultater, hvortil Udvalget efter al Sandsynlighed vilde være kommet, saafremt det dengang